Αριθ. 696/1980 Τμ. Ε`

Προεδρεύων ὁ κ. Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόεδρος
Εισηγητής ὁ κ. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΣ, αρεοπαγίτης
Δικηγόροι οἱ κ.κ. Ἀ. Κατσαντώνης, Ἠλ. Παρασκευάς, Ζ. Κωνσταντίνου.

Επειδή, έλλειψις τής κατά τάς διατάξεις των αρθρ. 93 § 3 του Συν/τος και 139 τον Κ.Π.Δ. ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας τής αποφάσεως, ιδρύουσα κατ` αυτής λόγον αναιρέσεως κατά τό αρθρ. 510 § 1 περίπτ. Δ` ιδίου Κωδικός, υπάρχει, όταν εκτίθενται εν τη αποφάσει τά πραγματικά περιστατικά, εξ ων τό εκδόν ταύτην δικαστήριον συνήγαγε την υπαρξιν τών αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, αϊ αποδείξεις, έξ ὡν έπείσθη περί τούτων και αϊ σκέψεις, δι` ὡν υπήγαγε τά άποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά είς τήν ύπ` αύτου Εφαρμοσθεϊσαν ούσιαστικήν ποινικήν διάταξιν. Ἐξ άλλου εκ της διατάξεως του αρθρ. 216 § 1 και § 3 του Π.Κ. σαφώς συνάγεται, ότι τιμωρείται διά της έν αυτή ποινής φυλακίσεως ὁ καταρτίζων πλαστόν ή νοθεύων έγγραφον, όπως διά τής χρήσεως αύτου παραπλάνηση άλλον, περί γεγονότος δυναμένου να έχει έννομους συνεπείας, ή δε παρ` αύτου χρήσις του εγγράφου τούτου θεωρείται ὡς επιβαρυντική περίπτωσις, εάν όμως ούτος εσκόπει νά περιποίηση είς εαυτόν ή άλλον διά βλάβης τρίτου περιουσιακόν όφελος ή νά βλάψη άλλον, τιμωρείται διά καθείρξεως μέχρι δέκα ετών. Προς πραγμάτωσιν δε του εγκλήματος τούτου, είναι δυνατή ή σύμπραξις πλειόνων ὡς συναυτουργών, κατ` αρθρ. 45 ΓΤ.Κ. απαιτείται όμως προς τούτο τό μεν κοινός πάντως των συμπραττόντων δόλος, το δε αυτοπρόσωπος σύμπραξις έν τη εκτελέσει τής κυρίας πράξεως. Περαιτέρω κατά τάς διατάξεις τών αρθρ. 1 και 16 τοῦ ν. 2378/1920 "περί τής πνευματικής ιδιοκτησίας", ως το πρώτον ετροποποιήθη και τό δεύτερον αντικατεστάθη αντιστοίχως ὑπό των αρθρ. 1 και 3 του ν. 4.301/ 1929, οι συγγραφείς έχουν έφ` όρου ζωής το αποκλειστικόν δικαίωμα της εκδόσεως των έργων αυτών καθ` οιονδήποτε τρόπον και υπό οιονδήποτε τύπον, ὁ δε εν γνώσει ή δολίως κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος νόμου εντύπως εκδίδων συγγραφάς τιμωρείται διά τών εν αυτώ ποινών. Ἐν προκειμένω το δίκασαν Μ.Ο. Δικαστήριον εδέξατο, διά της προσβαλλομένης αποφάσεως του, ως προκύψαντα έκ των αποδείξεων, κατά την περί πραγμάτων ανέλεγκτον κρίσιν του, τα εξής : Δυνάμει της άπό 2ας Αυγούστου 1974 έγγραφου συμφωνίας μεταξύ τοῦ πολιτικώς ενάγοντος καθηγητού των μαθηματικών άφ` ενός και των εκ των κατηγορουμένων ..... καϊ ..... ως έκδοτων, απάντων δέ κατοίκων Θεσ/νίκης, ὁ πρώτος συμβαλλόμενος άνέθεσεν εις τους τελευταίους και ούτοι άνέλαβον νά έκδόσουν δίτομον βιβλίον άλγεβρας συγγραφών ύπ` αυτού και κατάλληλον προς χρήσιν των μαθητών Μέσης εκπαιδεύσεως και υποψηφίων φοιτητών τών `Ελληνικών Πανεπιστημίων, υπό τον όρον ότι ή έκδοσις αύτη θά έγένετο είς τό τυπογραφείον του κατηγορουμένου Β.Γ.** αντί συγγραφικών δικαιωμάτων του πολιτικώς ενάγοντος έκ δρχ. 200.000 διά την έκδοσιν μιας σειράς του όλου έργου (και τών δύο τόμων) έκ 1000 αντιτύπων και έκ δρχ. 120.000 δι` εκάστην μεταγενεστέραν, ίσου αριθμού αντιτύπων, σειράν, άπαντα δέ τά αντίτυπα, κατά τον 9ον όρον του αυτού από 2 Αυγούστου 1974 συμφωνητικου, θα φέρουν την σφραγίδα και υπογραφήν του εκδότου. Διά δε τοῦ υπ` αριθ. 10ου όρου τοῦ αυτού συμφωνητικού ὡρίσθη, ότι ὁ συγγραφεύς πολιτικώς ενάγων οφείλει όπως άμα τή έκδόσει εκάστης σειράς νά προσέρχεται είτε ὁ ίδιος εϊτε ὁ αντιπρόσωπος του διά τον έλεγχον καϊ καταμέτρησιν τών αντιτύπων. Μετά τήν άποπεράτωσιν τής άριθμούσης 1.000 αντίτυπα πρώτης εκδόσεως του όλου έργου (καϊ τών δύο τόμων) ὑπό τών ανωτέρω εκδοτών κατηγορουμένων κατά μήνα Σεπτέμβριον 1974 οϊ αυτοί ως άνω συμβαλλόμενοι διά νέας προφορικής συμφωνίας

των άπεδέχθησαν αμοιβαίως, όπως εἰς ἕκαστον προοριζόμενον προς πώλησιν βιβλίον τίθεται σφραγίς μέ τήν υπογραφήν τοῦ πολιτικώς ενάγοντος συγγραφέως και ετέρα τοιαύτη μέ τήν διά κεφαλαίων γραμμάτων ένδειξιν "....." κατασκευασθείσας έπί τούτων. Τό μέτρον τούτο συνεφωνήθη προς διασφάλισιν τών δικαιωμάτων του συγγραφέως, όστις τότε μετέβη εἰς Γαλλίαν προς συνέχισιν τών σπουδών του. Κατά δέ την διάρκειαν τής τοιαύτης απουσίας του, άπό του Σεπτεμβρίου 1974 μέχρι τών άρχων του έτους 1977, έκαλεῖτο ὁ πατήρ αυτού ..... εἰς τό ἐν Θεσ/νίκη καϊ ἐπί τής ὁδοῦ ..... κατάστημα του κατηγορουμένου ..... και κατ` ειδικήν έξουσιοδότησιν τοῦ πολιτικώς ενάγοντος έθετε τάς ανωτέρω σφραγίδας εἰς τήν έσωτερικήν σελίδα του δευτέρου φύλλου τών αντιτύπων έκαστου τόμου τής ὡς άνω πρώτης εκδόσεως, τών οποίων ἡ μεν τύπωσις είχε γίνει, ὡς ὑπό τού συμφωνητικού προεβλέπετο, εἰς τά τυπογραφεῖον τού κατηγορουμένου ..... (οδός .....) ἡ δέ βιβλιοδεσία των εἰς τό ἐπί τής ὁδοῦ ..... κατάστημα τού κατηγορουμένου ..... ἐν Θεσ/ νίκη. Συγκεκριμένως ετίθετο ἡ μέν σφραγίς μέ τά προαναφερθέντα στοιχεία τοῦ πολιτικώς ενάγοντος κάτωθι τής ἐντυπου φράσεως "απαγορεύεται πάσα ἐν όλω ἡ ἐν μέρει άναδημοσίευσις άνευ έγγραφου αδείας τοῦ συγγραφέως", ἡ δέ φέρουσα τήν υπογραφήν αύτου σφραγίς κάτωθι τής ἐντυπου επίσης φράσεως "πάν γνήσιον αντίτυπον δέον νά φέρη την υπογραφήν τοῦ συγγραφέως". Όμως άπό τών άρχων του έτους 1975 οι ἐκ τών κατηγορουμένων ....., ... και ....., ἡδη άναιρεσείοντες, ἐξέδωκαν και ἐκυκλοφόρησαν άπό κοινού άνευ αδείας τοῦ πολιτικώς ενάγοντος ἐπί πλέον τών προβλεπομένων ὑπό τού ρηθέντος άπό 2.8.74 συμφωνητικού 1000 αντιτύπων έτερα 500 αντίτυπα τοῦ όλου έργου τής ὡς άνω άλγεβρας (και τών δύο τόμων) ἐν γνώσει των και δολίως. Ειδικώτερον ἡ παράνομος αύτη ἐκδοσις ἐγένετο εἴς τό τυπογραφεῖον του ἐξ αυτών ..... και εβιβλιοδετήθη εἰς τό κατάστημα του ἐξ αυτών ..... κατόπιν κοινού σχεδίου καταστρωθέντος ὑπ` αυτών και του συγκατηγορουμένου των ..... Ἡ ἐκδοσις αύτη είναι πιστόν και άπαράλλακτον άντίγραφον της αποτελούσης προϊόν τής πνευματικής δημιουργίας του πολιτικώς ενάγοντος καϊ πρωτότυπον έργον άλγεβρας αύτοῦ ἐκ δύο τόμων, ἐξ ων ὁ πρώτος αριθμεί 625 και ὁ δεύτερος 633 σελίδας. Ὁ παθών, πολιτικώς ενάγων, ὡς ἐκ τής μακράς ὡς άνω εἰς Γαλλίαν απουσίας του (Σεπτέμβριος 1974, αρχάς 1977) μετά μικρών μόνον διακοπών, ἐλαβε γνώσιν της τελεσθείσης ταύτης πράξεως τών κατηγορουμένων και τών προσώπων αυτών περί τάς αρχάς του μηνός Φεβρουαρίου 1977 και κατά τήν 24ην ιδίου μηνός υπέβαλε τήν κατ` αυτών ἐγκλησίν του. Οἱ αυτοί δέ κατηγορούμενοι προς τον σκοπόν διαθέσεως τής ὡς άνω σειράς ἐκ 500 αντιτύπων τού ἔργου τής άλγεβρας (ἐκ δύο τόμων), εἰς τήν ἐκδοσιν τής οποίος είχον προβή κατά τον μήνα Ἰανουάριον 1975 διά πλειόνων πράξεων συνιστωσών ἐξακολούθησιν ενός και τού αυτού εγκλήματος, ἔθεσαν άπό κοινού ἐν Θεσ/νίκη εις τήν ἐσωτερικήν σελίδα τοῦ δευτέρου φύλλου εκάστου εκ τών παρανόμων ἐντυπων και κάτωθι τών ἐντυπων φράσεων "απαγορεύεται πάσα ἐν όλω ἡ ἐν μέρει άναδημοσίευσις άνευ έγγραφου αδείας τοῦ συγγραφέως" και "πάν γνήσιον
άντίτυπον δέον νά φέρη τήν υπογραφήν τοῦ συγγραφέως" αντιστοίχως κάτωθι τής πρώτης τήν πλαστήν σφραγίδα μέ τά στοιχεία του παθόντος, ἤτοι "..... μαθηματικός ..... Θεσσαλονίκη" και κάτωθι τής δευτέρας τών επίσης πλαστών σφραγίδα μέ τήν υπογραφήν τοῦ παθόντος ἡ του πατρός του, ἐκ τών οποίων πλαστών σφραγίδων τήν κατάρτισιν κατ` άπομίμησιν τών γνησίων ὡς άνω τοιούτων και εἰς τήν διά τούτων κατάρτισιν τών ὡς ανωτέρω πλαστών εγγράφων 500 αντιτύπων τοῦ δ` τόμου βιβλίου τής άλγεβρας, προέβησαν οἱ αυτοί κατηγορούμενοι κατόπιν ληφθείσης παρά πάντων τούτων κοινής αποφάσεως προς τόν σκοπόν άφ` ενός μεν όπως διά της χρήσεως αυτών παραπλανήσουν τον παθόντα ὡς και πάντα τρίτον ένδιαφερόμενον δια την άγοράν του ὡς εἴρηται δίτομου βιβλίου της άλγεβρας περί του ότι τα αντίτυπα ταῦτα είναι γνήσια, ἤτοι φέρουν τάς γνήσιας ὡς άνω σφραγίδας τοῦ συγγραφέως πολιτικώς ενάγοντος και κυκλοφορούν τη έγκρίσει του

κατόπιν καταβολής αύτω τών συγγραφικών του δικαιωμάτων, άφ` έτερου δε όπως ωφεληθούν οί ίδιοι κατά τά ανήκοντα εις τόν παθόντα συγγραφικά ταύτα δικαιώματα έκ δραχμών 60.000 τουλάχιστον. Έποιήσαντο δε χρήσιν τών εν λόγω πλαστών εγγράφων διά τής θέσεως των εις κυκλοφορίαν και πωλήσεως των εις Θεσσαλονίκην και άλλας πόλεις τής `Ελλάδος. Είδικώτερον δε τά περιστατικά ταύτα απεδείχθησαν κυρίως έκ τών εξής ενδεικτικώς αναφερομένων στοιχείων τής ακροαματικής διαδικασίας, ήτοι: 1) τών καταθέσεων τών μαρτύρων ..... και ....., υπαλλήλων του ώς άνω καταστήματος τοΰ κατηγορουμένου ....., οΐτινες καταθέτουν ότι ήκουσαν εντός του αύτού καταστήματος κατά τόν μήνα 1977 τόν κατηγορούμενον ..... νά λέγη εις τόν κατηγορούμενον ..... περί άγνωστου σφραγιδοποιού μεμφόμενος τούτον, ότι "λάθος τήν έκανε την σφραγίδα, άλλοιώς τού είπα νά τήν κάνη και άλλοιώς την έκανε", 2) έκ τών καταθέσεων τών μαρτύρων ..... και ....., οΐτινες καταθέτουν, ότι τήν 16ην Ιουλίου 1977 εκλήθησαν ΰπό του κατηγορουμένου ..... εις τό έπί τής όδοΰ ..... έν Θεσ/νίκη βιβλιοπωλεΐον του κατόπιν υποδείξεως του εργοδότου των κατηγορουμένου ..... και παρουσία τούτου ό ..... παρέδωκεν συν/κήν άποδοχής ιου 20.000 δρχ. λήξεως 30 Σεπτεμβρίου 1977 διά νά μή καταθέσουν εις τήν άνάκρισιν όσα επιβαρυντικά στοιχεία έγνώριζον έν σχέσει με τήν προκειμένην ΰπόθεσιν ώς έκ τής άπασχολήσεώς των εις τό βιβλιοπωτεΐον τοΰ ....., 3) έκ της καταθέσεως τής μάρτυρος ..... ήτις κατέδεσεν, ότι ό κατηγορούμενος σύζυγος της της είχεν είπή περί τής παρανόμου ώς άνω εκδόσεως τοΰ βιβλίου του παθόντος ύπό τών κατηγορουμένων, 4) έκ της καταθέσεως τής μάρτυρος ....., ήτις αναφέρει ότι ό πρώην εργοδότης αυτής κατηγορούμενος ..... παρεδέχθη ενώπιον της εις συζήτησιν μετά τοΰ ..... ότι πράγματι έγένετο παράνομος έκδοσις του βιβλίου του πολιτικώς ενάγοντος και 5) έκ τών απολογιών τών κατηγορουμένων, έκ τών οποίων α) ό μεν ..... ώμολόγησε τήν πράξιν του, ώς και ότι ταύτην έξετέλεσε μετά τών συγκατηγορουμένων του ..... και ....., β) ό ....., ότι τήν πράξιν έξετέλεσεν ό ..... μετά τών ..... και ..... άνευ οιασδήποτε ωφελείας τών δυό τελευταίων οΐτινες ενήργησαν προς ένίσχυσιν του ....., γ) ό ..... ότι πράγματι έτυπώθη εις τό τυπογραφεΐον του τό ανωτέρω σύγγραμμα τού πολιτικώς ενάγοντος έκτος τών κανονικών 1000 αντιτύπων εισέτι και εις 500 αντίτυπα (έξ εκάστου τόμου) άλλ` έν αγνοία του περί τής παρανόμου εκδόσεως τής σειράς ταύτης και δ) ό ..... ότι εις τό βιβλιοδετεΐον του βιβλιοδετήθησαν τά αυτά αντίτυπα, οί δύο τελευταίοι αναφέρουν επίσης, ότι ό κατηγορούμενος ..... ώς άνω έμέμφετο μή κατονομαζόμενον σφραγιδοποιόν ότι δεν έπέτυχεν νά κατασκευάση ακριβείς σφραγίδας. Μετά ταΰτα τό δίκασαν ώς άνω Μ.Ο. Δικαστήριον κήρυξαν διά της προσβαλλομένης αποφάσεως του τους κατηγορουμένους ήδη άναιρεσείοντας ένοχους άπό κοινοΰ ώς συναυτουργούς : α) τού εγκλήματος τής πλαστογραφίας μετά χρήσεως έπί σκοπώ οφέλους αυτών διά βλάβης του παθόντος και β) του εγκλήματος τής παρανόμου, άνευ συγκαταθέσεως του παρόντος συγγραφέως, εκδόσεως του ανωτέρω συγγράμματος αύτοΰ, ήτοι έπί παραβάσει τών ανωτέρω διατάξεων τών αρθρ. 45 και 216 § 1 και § 3 Π.Κ. και 1 και 16 του ν. 2387/20, ώς ούτος ώς άνω ισχύει καθ` όσον μεν άφορα τόν έκ τών κατηγορουμένων ..... διέλαβεν, έν τη άποφάσει του ταύτη, περί αμφοτέρων τών ώς άνω εγκληματικών πράξεων τήν υπό τών έν αρχή διατάξεων άπαιτουμένην είδικήν και εμπεριστατωμένην αίτιολογίαν, άφοΰ εκτίθενται έν αύτη, μετά πληρότητος, σαφήνειας και άνευ αντιφάσεων τά έκ τής αποδεικτικής διαδικασίας προκύψαντα πραγματικά περιστατικά, έξ ών τό Δικαστήριον συνήγαγε τήν ύπαρξιν τών αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων τών ανωτέρω εγκλημάτων, αί αποδείξεις, έκ τής εκτιμήσεως τών οποίων συνήγαγε τήν τοιαύτην κρίσιν του και αΐ σκέψεις, δι` ών υπήγαγε τά δεκτά ύπ` αύτοΰ γενόμενα πραγματικά περιστατικά εις τάς έφαρμοσθείσας ώς άνω ούσιαστικάς ποινικάς διατάξεις, τάς οποίας ούτω ορθώς ήρμήνευσε και εφήρμοσε και ουδέ έκ πλαγίου παρεβίασε. Είδικώτερον σαφώς

εκτίθεται, ότι ό κατηγορούμενος ..... έχων έκ συμβάσεως το δικαίωμα εκδόσεως τοΰ ανωτέρω δίτομου συγγράμματος του πολιτικώς ενάγοντος συγγραφέως, υπό τόν εκτεθέντα έλεγχον τούτου, διά τής επιθέσεως έπί τών εκδιδομένων αντιτύπων τών ώς εΐρηται σφραγίδων του (αύτοΰ ή τοΰ αντιπροσώπου του πατρός του) προς έξασφάλισιν ούτω τών συμπεφωνημένων συγγραφικών δικαιωμάτων του, έξέδωκε μίαν σειράν έκ 500 αντιτύπων τοΰ όλου έργου έκ δύο τόμων, έπί τών οποίων αφού έθεσε πλαστάς σφραγίδας τού πολιτικώς ενάγοντος έν άγνοια Τούτου έθεσε ταΰτα εις κυκλοφορίαν ωφεληθείς ούτω παρανόμως τά έπί τών αντιτύπων τής αυτής σειράς, αναλογούντα συγγραφικά δικαιώματα του παθόντος συγγραφέως ανερχόμενα εις το ποσόν τών 60.000 δρχ. έπί άντιστοίχω ζημία τούτου, διά δε τών πλαστών τούτων σφραγίδων έπί τών αντιτύπων της άνω σειράς έσκοπεΐτο ή παραπλάνησις Τοΰ παθόντος συγγραφέως και παντός ενδιαφερομένου, ότι τά πωλούμενα αντίτυπα διήλθον τοΰ έλεγχου τοΰ συγγραφέως (ώστε διά τούτου ότι έλαβε τά συγγραφικά δικαιώματα του διά τους τρίτους ότι ήλέγχθη τό κείμενον τοΰ βιβλίου παρά τοΰ συγγραφέως διά τήν άκρίβειαν αύτοΰ), ένώ ή αναφερομένη μεταγενέστερα συμφωνία περί σφραγίσεως τών αντιτύπων ύπό τοΰ συγγραφέως ουδόλως είναι αντίθετος προς τήν αρχικήν συμφωνίας περί σφραγίσεως τούτων ύπό τού έκδοτου άλλα συμπληρωματική αυτής. Συνεπώς οί περί τοΰ εναντίου μόνος λόγος τής αιτήσεως αναιρέσεως τοΰ δικογράφου τών προσθέτων αύτοΰ καθ` οΰς ή προσβαλλομένη άπόφασις στερείται τής απαιτουμένης αιτιολογίας, ότι περιέχει άντιφατικήν τοιαύτην και εν σχέσει με τό διατακτικόν αυτής, ότι αϊ ανωτέρω αναφερόμενοι συμφωνίαι είναι αντίθετοι προς άλλήλας και τέλος ότι εσφαλμένως έφηρμόσθηοαν αϊ ανωτέρω διατάξεις του ν. 2387/20 και παρεβιάσθη ή διάταξις τού αρθρ. 216 Π.Κ. απορριπτέοι τυγχάνουν ώς αβάσιμοι. Ή προσβαλλομένη άπόφασις όμως, καθ` όσον άφορα τάς περί τών κατηγορουμένων ήδη άναιρεσειόντων ..... κα`ι ..... καταδικαστικός διατάξεις αυτής ώς συναυτουργών τών αυτών ώς άνω εγκληματικών πράξεων, αφού δέχεται ώς εΐρηται, ότι ό ανωτέρω κατηγορούμενος ..... εκδότης μετά του άθωωθέντος συγκατηγορουμένου του ..... (βιβλιοπώλου φερομένου μάλλον ώς χρηματοδότου) εΐχε δυνάμει τής εκτεθείσης συμβάσεως τό δικαίωμα εκδόσεως του ανωτέρω δίτομου συγγράμματος του παθόντος, εκτός της πραγματοποιηθείσης ήδη πρώτης σειράς 1000 αντιτύπων εις πλείονας εισέτι σειράς αντί τών ώς εΐρηται συγραφικών δικαιωμάτων του παθόντος συγγραφέως δι` έκάστην μεταγενεστέραν της πρώτης έκδιδομένην σειράν, ό αυτός κατηγορούμενος έδικαιοΰτο, άνευ συμπράξεως τών ανωτέρω κατηγορουμένων, νά προβή εις νέαν εκδοσιν του αυτού συγγράμματος κατά τούς όρους τής αυτής συμβάσεως και εν προκειμένω εις την πραγματοποιηθεΐσαν ώς άνω τύπωσιν τών 500 αντιτύπων τού αύτοΰ δίτομου συγγράμματος ώς συνέχειαν τής πρώτης σειράς, ήτοι μή φερόμενον έν αύτοΐς έκδότην τον ίδιον, ούχί όμως κατά τήν αυτήν ώς άνω σύμβασιν και εις τήν κυκλοφορίαν και διάθεσιν τούτων προ τού ώς άνω ελέγχου αυτών υπό τού συγραφέως προς έξασφάλισιν τών συγγραφικών δικαιωμάτων του, εντεύθεν διά τής αναφερομένης κυκλοφορίας και διαθέσεως τών αντιτύπων τούτου κατόπιν τής ώς άνω επιθέσεως έπ` αυτών τών πλαστών σφραγίδων του παθόντος συγγραφέως και τής εντεύθεν παραπλανήσεως τούτου, ότι κατόπιν ελέγχου του έλαβε χώραν ή κυκλοφορία προς διάθεσιν τών 500 τούτων αντιτύπων του δίτομου ώς άνω έργου του, περιγράφονται τά έπ` αυτών ώς άνω εξ 60.000 δρχ. συγγραφικά δικαιώματα αυτού επί αντιστοιχώ παρανομώ ωφελεία του έναντι αύτου υπόχρεου εκδότου ιδίου ώς άνω κατηγορουμένου. Οΰτω όμως κατόπιν τής ύπό τής προσβαλλομένης αποφάσεως δεκτής γενομένης ώς ανωτέρω συμβάσεως ή σύμπραξις
τού εκδότου κατηγορουμένου ..... μετά τών ώς άνω συγκατηγορουμένων του ..... και ..... ώς συναυτουργών προς τέλεσιν τών ανωτέρω εγκληματικών πράξεων δέν παρίσταται ώς αναγκαία προς τήν έπίτευξιν του διά τών πράξεων τούτων έπιδιωχθέντος ώς άνω σκοπού, μάλιστα δε κατόπιν και τού υπό τής αυτής

αποφάσεως δεκτού γενομένου, ώς κατατεθέντος ύπό τών αναφερομένων μαρτύρων, περιστατικού, ότι ό κατηγορούμενος ..... εις συζήτησιν μετά τών αυτών ώς άνω συγκατηγορουμένων του γενομένην κατά μήνα Σεπτέμβριον 1977, ήτοι μετά πάροδον 2 1/2 καϊ πλέον ετών άπό της ανωτέρω πλαστογραφίας έμέμφετο τόν μή κατονομασθέντα υπ` αύτού σφραγιδοποιόν, διότι δέν του κατεσκεύασεν ακριβείς τάς πλαστάς σφραγίδας, ενισχύεται ή αυτή άποψις ότι μόνος ό κατηγορούμενος ούτος παρήγγειλε τάς ώς άνω πλαστάς σφραγίδας. `Αφού όμως βάσει τών ύπό τής προσβαλλομένης αποφάσεως δεκτών γενομένων ώς ανωτέρω περιστατικών καθίσταται αμφίβολος ώς μή αναγκαία ή σύμπραξις εις τάς ανωτέρω έγκληματικάς πράξεις του κατηγορουμένου ..... ώς συναυτουργών αύτού και τών κατηγορουμένων ..... καϊ ..... δέν άρκεί προς αΐτιολόγησιν τής τοιαύτης συναυτουργίας τούτων τό άναφερόμενον ότι ή παράνομος ώς άνω έκδοσις τού βιβλίου του παθόντος έγένετο κατόπιν συναποφάσεως τών κατηγορουμένων τούτων άτε απαιτουμένη ώς εϊρηται τής άπό κοινού δόλου συμπράξεως έν τη εκτελέσει τής κυρίας πράξεως, περί ών καϊ ειδικωτέρων ενεργειών τών κατηγορουμένων ..... και ..... ουδέν αναφέρεται, ώς επίσης δέν αναφέρεται αν οι κατηγορούμενοι ούτοι ώς συμπράξαντες εις τήν παράνομον ώς άνω έκδοσιν θά είχον ώφέλειάν τίνα έκ της πωλήσεως τών αντιτύπων τής αυτής εκδόσεως, δοθέντος ότι ώς εκδότης τούτων, όπως και τής προεκδοθείσης νομίμως όμοιας σειράς αναφέρεται ό κατηγορούμενος ..... και εντεύθεν δικαιούχος τών εισπράξεων έκ τής πωλήσεως αυτών. Τό δέ άναφερόμενον περιστατικόν της τυπώσεως τής παρανόμου ταύτης εκδόσεως εις τό τυπογραφεϊον του ..... και τής βιβλιοδετήσεως εις τό βιβλιοπωλεϊον του ..... μετά τών αντιτύπων τής νομίμου εκδόσεως δέν καθιστά τούτους συνεταίρους και συναυτουργούς τής παρανόμου ώς άνω εκδόσεως άνευ σαφούς καθορισμού, κατά τήν συμφωνίαν συμπράξεως των ώς συναυτουργών εις τήν παράνομον ταύτην εκδοσιν ότι αϊ πράξεις των αύται θά άπετέλουν τήν συμβολήν των εις τήν εκδοσιν ταύτην, αντιθέτως μάλιστα ώς εϊρηται έγένετο δεκτόν διά τήν πράξιν τής εκδόσεως, ότι ό κατηγορούμενος ..... είχε τό δικαίωμα τυπώσεως τού ανωτέρω συγγράμματος, ένω ή πράξις τής βιβλιοδεσίας είναι μεταγενέστερα τής εκδόσεως δοθείσης τής δυνατότητος διαθέσεως τών εκδοθέντων βιβλίων και άνευ βιβλιοδεσίας των, πολλω δέ μάλλον έκ τών πράξεων τούτων τών κατηγορουμένων δέν δύναται νά συναχθη περαιτέρω ή σύμπραξις αυτών εις την πράξιν τής πλαστογραφίας. Ἐν όψει τούτων ή προσβαλλομένη απόφασις καθ` όσον άφορα τάς καταδικαστικάς περί τών κατηγορουμένων ..... και ..... διατάξεις αυτής στερείται τής ώς ανωτέρω απαιτουμένης ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας καϊ είναι άναιρετέα κατά τό άρθρον 510 § 1 στοιχ. Δ` τοΰ Κ.Π.Δικ. και τούς περί τούτου βάσιμους δεύτερον λόγον αναιρέσεως τής αιτήσεως τού άναιρεσείοντος ..... παραπεμπτέα δέ ή υπόθεσις προς νέαν συζήτησιν κατά τό άναιρούμενον της προσβαλλομένης αποφάσεως μέρος εις έτερον ομοειδές και ισόβαθμον δικαστήριον ώς έκ τού διατακτικού.-(`Αναιρούνται μερικά οί 15 και 16/1979 άποφ. Μ.Ο.Δ. Σερρών).